

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre 10 ft. — Kr.
Fél évre 5 — „
Negyed évre 2 — „
Egyes szám 5 kr.
A lap szellemi részét illető minden közleményért, levelezésért, hirdetésért, a szerkesztőségbe bérmentve küldendő.
Előfizethető helyben:
TELEGGYI K. LAJOS és társai
OSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvtárában a postahivatalok nyomdájában a postahivataloknál.

Hirdetési díj:
Négy hasábon petti sorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű a többzori hirdetések alk. szerint a legolcsóbb ártól vételemek fel. Helyegj. minden külön bejel. társat 30 kr.
„Nyitár”-ben megjelenő közlemény minden petti sora 20 kr.
Hirdetések felvételnek a kiadó hivatalban, KUTASI I. könyvnyomdájában, valamint ZICHÉRMAN H. köz. íróházában is.
Név nélkül vagy bérmentesen beküldött kéziratok nem vételnek figyelembe.
Kéziratok vissza nem adatkak.

nyben kapható
festékeket,
két óra alatt tökéletesen szárad.
és szesz-lack,
ECSETEK.
szíjjazatra, kocsitétők, lábpuhán tartására, továbbá házak különböző szintű föld festékek
RTI-MAGVAK.
ka irtó szer.
zúkrót, kávét és mindennemű minőségben és jutányos árak
FSZKY LAJOS,
kek macskához a casino mellett.

elentés,
elért gyógyulás feől
nyugyan számtalanokon segített és a többi előnyösen ismert kintüntetett Hoff János-féle ma-
ál.
l, hogy az ön Hoff János-féle oladéjának gyógyhatása feől a
vedett és e mellett még gyot
pt háromszor használta az ön
alátá-chocolate-t s íme, anyám
esen vezeti a háztartást. Szi-
smét egy szállítmányt. Örökké
Radolinsky S., főelőjáró.
z továbbá Rickl József Zelmónál
d: Jánky Antal. — Nyiregyháza:
b gyógyszertárban.

ostó-fürdő
ismerve és ez elismerést
mint konyhasó tartalmá-
ván, a gyermekkor bizo-
nek egészséges kifejlődé-
ol.
a: a görvély betegség
és fülbajknál, mirigy-
mindazon kóralakoknál,
kedvező eredménnyel
oknál és bizonyos női
s és izületi bántalmakat,
nyúlást talált intézetünk-
rtózkodási helyet, oly
friss levegő élvezetére
obára szelmentes, szelid
én több rendbeli újítás
pavillon épült, mely
gál, de vendégeinknek
helyen időzhetnek. A
tak stb.
edés.
szik, egy mértföldnyi
aljuk, a nyiregyházi
yek hatóságilag sza-
alat kiszállítják a
gyház-ungvári vasut
percnyi távolság a
gazgatóság eszközöl.
amint olvasni kívá-
oskodik.
ói felügyelőnél; más
orvosa Dr. Baruch
et és kihez a tisztelt
kivánságuk volna,
veszi kezdetét.
FÜRDŐ TÁRSULAT.

Biztosítás.

Ha okát keressük annak, miért nem találkozik nálunk a biztosítás eszméje kellő hittel és bizalommal, akkor az oly sokat emlegetett szedélgeéseken kívül arra is rá jövünk, hogy nálunk sok kálk-
vésbbé van megértve ezen intézmény, mint bármely más államban, mely magát civilizáltnak nevezi és nevezheti. Ennek okát mi — röviden — ismét és ismét faji jellegünkben véljük rejteni egyrészt, míg másrészt az iskolákban kezdődő gazdasági szakképzés hiányosságában, melyet a házi nevelés már éppen nem méltat figyelemre, holott ebben rejlik minden nemzetnek valódi életereje, bizonyossága, megelégedése.

Nem kezdhetjük ezt másként, mint hogy tiszta jó hittel ajánljuk, hogy szeressen mindenki, a ki ez ügy iránt érdeklődhetik, valamely biztosító intézettől egy programot, illetőleg áttekintést, vagy is díjtáblázatot, mit bármely ily társulat, egyszerű felszólításra is szívesen fog megküldeni vagy által adni bárkinek. Háromféle ily díjtáblázatot van: egy mint élet-, jég és tűz kár-biztosítási társulat. Ezekből figyelmes áttekintés után teljes képét fogja bírni mindenki az intézménynek és bizonyára talál egy vagy más oly kategóriát mely szerint életét vagy vagyonát, hozzátartozóinak jövője existenciáját jónak látja biztosítani. Hogy mely társulathoz forduljon, arról mi nem szólhatunk, de nem is akarunk szólani, mert erre nézve ki-ki saját belátása szerint határozzon. Megjegyezzük mégis, hogy legmértőbbak a figyelemre az ugynevezett életbiztosítási kategóriák, melyek valamelyike bármely vagyonu, rangu és koru egyén sorsát érdekelheti, kell érdekelnie. Így például csak egyet említenek el a helyen: Hogy biztosíthat valaki halálának esetére egy tetszés szerinti pénzösszeget, mely azonnal kifizetetik, a mint az általa meghatározott életkorba lépett; míg ha előbb elhalna, ugy örököseinek, vagy másnak, kit ő meghatároz, az évdíjak, melyek be lettek fizetve, kiszolgáltatandók. Biztosíthat bizonyos összeget oly formán is, hogy azt kölcsönösen egy más személylyel, például nejevel biztosítja úgy, hogy ketten közül bármelyike hal meg előbb, annak halála után a másik kapja az összeget. Biztosíthat kiskoru gyermekének bizonyos felnőtt életkorára valamely összeget, melyet kiházasítási biztosításnak neveznek. Biztosíthat olyan formán is, hogy kiskoru gyermeke, ha egy bizonyos életkort elér, megkapja a meghatározott összeget; és ha a biztosító atya előbb meghalna, ugy további évdíjakat senkinek sem kell fizetni s a kitett időben mégis élvezi a gyermek a teljes összeget. Biztosíthat végül valaki évi járadékosságot oly formán, hogy a mint bizonyos nagyobb összeget befizet, azon naptól, illetőleg évtől kezdve — azonnal huzza a befizetett összeg aránya szerint a mindenesetre szép évi járadékot, mintán halála esetén a tőke a társulaté marad.

Ezek után az a rendesen igen gyakorlatiatlan kérdés merülhet fel, ha vajon a befizetendő pénzek nem gyümölcsözőbbek volnának-e például akkor, ha takarékpénztárakban helyeztetnénk el? A mire mi határozottan feleljük a nemet: Semmi esetre és semmi formák közt nem, mert oly előnyöket s hasznot semmiféle szolid vállalattal, vagy gyűjtés és kamatozás nem nyújt, de nem is nyújthat, miután máshol sehol sincsen igénybe vére az a haszon, mely a társulatokra kisebb-nagyobb mérvben hárul az által is, hogy a befizetett évdíjak esetleges visszafizetésénél a társulatok nem adnak kamatokat azoktól és ez képezi nagyban azon pénzalapjukat, melyből viszont számos előnyt nyújthatnak.

Mindezeket röviden vázolvá, nem mond-

hatunk egyebet, minthogy óhajdtunk volna nemzetünkre nézve, hogy ez intézménnyel bővebben megismerkedjék, hogy a külföld példáján okulva — azt méltányolja és használja oly mértékben, a mint azt más nemzetknél találjuk.

— Országgyűlés. A képviselőház igen serényen folytatta kedden a közadók kezeléséről szóló törvényjavaslatot. A tárgyalás a 8 §-nál vette kezdetét. E §-hosszu eszmecseré után, függőben hagyatott a Teleszkynek ahhoz beadott módosítványa kinyomatik, hogy a holt napi üléseken tárgyalható legyen. Innen kezdve már gyorsabban ment a tárgyalás, melynek folyamata alatt a szakaszok jobbra változatlanul fogadtattak el. A szél sőbálról Földes László, Györffy Péter és Orbán Balázs adtak be módosítványokat és szólaltak fel az egyes pontokról. A beadott módosítványok közül Teleszky István, Bóssányi, Grecsák Károly, Körösi Sándor, Rakovszky István és Hegedűs Sándor képviselői mentek keresztül. Az érdeklődés ma sem volt valami nagy s különösen az ülés vége felé, Csánády figyelemzeté a házat, hogy 100 képviselő sincsen jelen, de Orbán Balázs beszéde alatt a folyosókról többen a terembe jöven, elnök csatálta, hogy 100 képviselőnél több van jelen s a tárgyalás folyt tovább a 42. §-ig, mire az ülés véget ért.

Teleszky István módosítványa így hangzik: „A kir. adófelügyelő köteles a közigazgatási bizottság határozatait felelősen, ha azok a tennálló törvénybe vagy szabályokba ütköznek.”

„Már érdekelt felek részéről a közigazgatási bizottságnak az első fokú hatóság határozatával egyező határozatai nem felelősek akkor, ha azok a földadó, az I. II. és IV. osztályu kereseti adó, a tőkekamatadó, a hadmentességi díj, az általános jövedelmi pótdadó és a fegyveradó mérvének, vagy az adóelőlegedéseknek megállapítására vonatkoznak.”

„Kivételnek van helye és ennélfogva a közigazgatási bizottságnak az első fokú hatóság határozatával egyező határozata ellen, a fentebbi pontban érintett ügyekben is van helye a további felelősségnek: a) azon esetekben, midőn a bizottság eljárásában a törvény szabályai sértettek meg; b) azon esetekben, midőn azon kérdés döntendő el, vajon valamely járadékossá, vagy jövedelem a IV. osztályu kereseti adónak, illetve a tőkekamatadónak tárgyát képezi-e vagy sem.”

„A felelősségnek halasztó hatálya rendszert nincsen. Egyedül azon esetekben, a midőn a bizottság eljárásában a törvény szabályai sértettek meg, adhatók be a felelősségek kellő biztosítás mellett birtokból. Ezen esetekben a felelősségi hatóság, ha a felkötött alaki szerelmet bebizonyítottak látja, érdemleges végzést nem hozhat, hanem köteles a felelősséget végzés megsemmisíteni és az ügynek újabb tárgyalását elrendelni.”

— Az országgyűlési függetlenségi párt keddi értekezletén folytatott a közadók kezeléséről szóló törvényjavaslat részletes tárgyalása. A 8. §-nál több indítvány tétellett s különösen a ház-s kereseti adónak 3 évre leendő kivétele ellen emeltetett kifogás s indítványoztatott, hogy változás esetén felszólalásnak legyen helye. A felelősségről s felelősségekről szóló részek ellen is sok kifogás tétellett s indítványok adtak be.

— A csángók. Józseffelvén a nép még mindig a legkínosabb bizonytalanságban van. Nem tudnak kibékülni azon gondolattal, hogy most nem jöhetnek Magyarországra. Jövő évig nem várhat a szegénység, mert addig koldusbotra jut, elpusztul; a kik eladták házuikat, most hol lakjanak? Soknak kukoriczamaléjuk sincs már, miből éljenek? Munkát sem kapnak, helyben nincs munka, a szomszéd falvakban sincs; Moldovába nem mehetnek, mert az oláhok most már itthon is üldözik őket. Józseffelvát kellett volna legelőbb bevinni, mert legszegényebb falu és most, mikor a többi falvak szegénységét hazavitték, a józseffelvi 300 utra kész embernek itt kell elveznie. A nép bujában megiszsa azt a kevés pénzét is, a mit szegénységeért kapott. Ejjel-nappal ostromolják öreg plebánusukat, hogy mi hír Magyarországról, mikor jönnek már értük. — Drusbaczkya plebánus életét félti az elkeseredett néptől s ha még e hónapban nem viszik haza a józseffelvi szegénységet, beadja kérvényét penzionáltatásáért a hetven éves aggyastán. Józseffelva plebánusának közölni, hogy még el nem pusztult, ha őt is elveszítik, vége van a magyarországnak Józseffelván.

— Felhívás. Az 1885. évben Budapesten tartandó országos általános kiállítás érdekében. Közélmegyen éve, hogy nem volt az ország fővárosában iparkiallítás és husz éve, hogy nem rendeztünk Budapesten gazdasági kiállítást. Ez idő alatt ugy az ország egyes városai, mint a külföld is sürű egymásutánban rendeztek kiállításokat, melyeken a hazai termelők csaknem kizárólag hazafui kötelességérzetükben vettek részt, mert csak kivételes esetekben várhattak oly anyagi előnyöket, melyek a hozott aldozatokkal arányban állottak. Most a midőn általánossá kezd válni a meggyőződés, hogy a hazai ipar fejlesztése legfontosabb és legsürgősebb feladatunk közé tartozik, a hazai ipar állapotával, termelési képességével és hiányaival alaposan és rendszeresen meg kell ismerkednünk. A hazai ipar legtöbb ágában — már ma is a fejlettség oly fokán áll, hogy szükségleteinket a hazai ipar termelékivel lefedhetjük. Magyarorág iparának azonban eddig még nem volt egyetlen alkalma sem, hogy készítményeit teljes áttekinthetőséggel, alkalmas helyen és időben a fogyasztó közönség egész tömegének bemutatthatta volna. Egyik legfontosabb feladatunk ennélfogva a hazai fogyasztó közönségnek iparunk számára való megközelítése és versenyző külföldi termelőknek lehető kizárása; ezt azonban leginkább ugy érhetjük el, ha rendszeres, általános kiállításban feltüntetjük a nemzet színe előtt azt, a mivel rendelkezünk. E célból az 1885. évben Budapesten, az ország fővárosában, mint a társadalmi, értelmi, anyagi és forgalmi erők központjában, országos általános kiállítás fog tartatni. A kiállítás általános, azaz nem kizárólag iparkiallítás, hanem gazdasági és állatkiallítás, nemkülönbön közoktatás-ügy, művészeti stb. tárgyak kiállításával kapcsolatos lesz. A kiállításnak ezen általános jellege lehetővé teszi, hogy közgazdasági és közművelődési helyzetünk egész terjedelmében feltárássék. Elő képpen feltüntetjük e kiállításban az ipar relatív helyzetét és fejlődésének aránylagos fokozatát, egybevetve a mezőgazdaság, valamint a művészet állapotával. E kiállításban alkalom fog nyulni arra, hogy az ipar könnyen felismerhesse, mennyiben és hol nyerhet a mezőgazdaság és művészet részéről támogatást és viszont. Az iparos felfogja találni azon forrásokat, melyeket az országos mezőgazdaság nyújthat neki a feldolgozásra szükséges nyersanyagok alkalmas beszerzésekor, holott eddig ebbeli igényeinek kielégítésére talán a külföldhöz fordult. A földműves, az állattenyésztő, a gazda viszont közelebből fogja látni a hazai ipar termelékét és sok esetben csodálkozni fog azon, miért nem szerezte be eddig is szükségleteit az ország iparosaival! Az ismeretek tágulása kölcsönösen oda fog hatni, hogy a belöldi termelés és tevékenység piacza kibővültesék, a belöldi forgalom nagyobbodjék és hogy a hazai ipar és a hazai termelés saját hazájában általános piactörténésben részesüljön. A kiállítás főcélja ennélfogva a magyarországi kézmű és gyáripari tevékenységnek, valamint az ezekkel kapcsolatos művészi törekvéseknek hű képét nyujtani a létező iparfejlesztési intézményeket feltüntetni, javítani és újabbakat létesíteni. Célja továbbá, hogy a művészetnek és a tudományak az iparra és technikára való alkalmazását és ennek ez irányban való befolyását lehetőleg teljes és áttekinthető képen is feltüntesse és e befolyás nyomán keletkezett gazdasági változásokat a cikkek értékére, az elárusításra és kereskedésre vonatkozólag tisztán kimutassa; továbbá hogy az országos mezőgazdasági, állattenyésztési, erdészeti, bányászati viszonyait feltüntesse; s végre, hogy az ország egyes vidékeit termelő és előállítási képességükről közelebből felvilágosítsa, az ennek folytán netán keletkező öntudatos kezdeményezéseket támogassa, a támogatásra és fejlesztésre váró iparágak felvirágzását előmozdítsa, s a létezőnek fejlődésére, annak megismertetése által alkalmat szolgáltatasson s általában hogy a jövőbe vetett bizalmat minden körben megerősítse. E cél előmozdítása végett az anyag- és technológiai feldolgozás szerint rendezendő csoportokban a kiállítás lehetőleg teljes, áttekinthető képet nyujtani a gazdaság, erdészet, bányászat állapotáról, az illető iparüzésről s az annak rendelkezésére álló eszközökről, a nyers anyagoktól kezdve a legtekélyesebb műipari részletekig. Mindezeknél fogva hazánk anyagi jólétének emelése érdekében teljes bizalommal reméljük, hogy Magyarország közönsége a termelés minden ágában élénk részt veend az 1885. évben Budapesten megtartandó kiállításban. Kifejezve ebbeli reményünket, a kiállítás sikerének érdekében már most egy nagyfontosságú kérelem fordulunk a kiállítási szándékozó közönséghez. A kiállítás sikerének, valamint abból az országra hármandó anyagi előnyök érdekében kérjük a kiállításban részt venni szándékozókat, hogy a gyakorlati mű-

ködést tartsák szem előtt, hogy arra igyekezzenek, miszerint iparunknak és gazdaságunknak életrevalóságát, gyakorlati értékét és használhatóságát ismeressék meg s ne kívánják egyes szokatlan, rendkívüli, talán magában véve igen érdekes, de a gyakorlati életben kevésbé elterjedt tárgyaknak kiállítását. Nem a rendkívüliségek, a sajátlágosságok megismertetése fog hasznára válni az országának és magának a kiállítónak, hanem az, ha be tudjuk bizonyítani, hogy állandó, használható munkát tudunk előállítani, hogy gondosan ápolott, egészséges és messze távolba is elszállítható ipari és gazdasági terményeinkkel kiálljunk a versenyt. Ez alkalommal azon jogosult reményünknek is kifejezést adunk, hogy az ország vagyonszámba osztlányai iparkodni fognak iparosainknál oly megrendeléseket tenni, melyek egyrészt a kiállítás díszítését szolgálhatják, másrészt iparosainknak alkalmat szolgáltatnak versenyképességük kimutatására. Tudatjuk a tisztelt közönséggel, hogy a megtartandó budapesti országos általános kiállításra vonatkozó mindazon közleményeket, a melyeknek ismerete a kiállítási szándékozónak kívánatos, a legközelebbi idő alatt közzé teendjük. Addig is már eleve figyelmeztetjük a hazai közönséget, hogy a kiállítandó tárgyak bejelentésére határidőül folyó évi december hó 31-ét tűztük ki. Nétalan kivétel felvilágosítások és értesítések egyelőre az 1885. évi budapesti általános kiállítás országos bizottságának hivatalos helyiségében (Budapest, Ferencz József-ter. 6. sz. a.) s később az Aradon, Brassóban, Budapesten, Debreczenben, Egerben, Fiumében, Kassán, Kolozsvárt, Miskolcon, Pécsen, Pozsonyban, Sopronban és Temesvárt alakítandó kerületi kiállítás; bizottságoknál s végül a Budapesten, valamint a megjelölt városokon kívül iparilag jelentékenyebb helyeken felállítandó helyi kiállítás bizottságoknál szerethetük. Kelt Budapesten, az 1885. évi budapesti általános kiállítás országos bizottságának 1883. évi április hó 9-én tartott üléséből: Matlekovits Sándor, elnök. Gróf Zichy Jenő, másodelnök.

KARCZOLATOK.

(Mikor mindenki selypített. — Bóditó szerek.)
Most, hogy a t-eszlári tárgyalás közeledik, eszembe jut, hogy a Solymosi Eszter gyászos végének idejében, estefelé egyebet sem lehetett hallani a kávéházakban, mint azt, hogy: — Kérem az Esztia-lapokat!
Hogyan, hát a világot általános selypítés szállta volna meg? Nos, mikor a nyiregyházi tárgyalás megjött, akkor az esztia lapok megint Eszti lapokká változnak.
Csak jó az Isten! mindig akad egy kis határosság a szegény hírlapíró számára!

Epen tegnap dobolták ki a nagypiaczon, hogy ezentul semmiféle orvosságot sem szabad árulni a fűszerboltokban. Hírlik, hogy ezentul a (T.) betűs vezércikket is csak orvosi rendeletre lesz szabad elolvasni. Mert az ilyen farkastejből szűrt izé bizony megárt az embernek! Epen tegnap olvassuk a „Debr. Ell.”-ben:

„Mert ha a berlini kongresszuson az okkupáció ténye el nem fogadtatik, illetőleg Ausztria-Magyarország az okkupációval meg nem bizatik, arra fel nem hatalmaztatik, szövetségünk Németországgal nem jött volna létre soha és nagyon természetes, hogy a most emlegetett hármass szövetségről sem lehetett volna szó se.”

De kérem, hát hol itt a logika? Ha az áll, hogy ha okkupáció nem volna, hármass szövetség sem lenne: akkor még inkább áll, hogy okkupáció nem léteben a hármass szövetség se lenne s z u k s e s.

„Mert ha az okkupáció végbe nem megy, keleten a béke nem áll helyre, a viszonyok nem rendeztetnek, a zavar foly.”

Hát kérem csakugyan helyreállott már a béke keleten? Rendezték ott a viszonyok? Zavar sincsen ott többé? Ez teljesen új dolog ám!

„Es vajon kinek lett eddig igaza: Lett-e orosz háború? Ugy-e hogy nem lett? Lett-e orosz szövetség? Ugy-e hogy nem lett? Ha nem a helyetti igenis Osztrák magyar, nem lett és nem orosz, hanem olasz szövetség st.”

Mind igaz szépen kérem, de azok az „Alkotmányos titkok” nagyon megtanítják az embert arra, hogy monarchiának nem a maga jószántából, de Bismarcktól megrökönyödve hagyott fel az orosz medve cirógatásával.

A városi főorvos figyelmébe ajánljuk a „Debr. Ellenőr”-höz címzett fűszerkereskedést, a melyben bóditó szereket árulnak, de attikaisót — azt nem!

Gili Balázs.

Kossuth Lajos levele Aradmegyéhez.

Milyen tisztelt Alispán Ur! Oly igen régóta eszem a hontalanság keserves kegyerét, miként épen nem volna meglepő, ha hazámiai amott a távol hazában a köz- és magánélet érdekfeszítő habzásai közt, még nevet is elfelejtettek volna a hontalan öregnek, kinek hanyatló élete a számbavételten kívül esik; annál kevésbé volna meglepő, minél ellentétebb egész multjának iránya az állásponttal, melyre a haza jelene helyezve van.

De ama korszaknak emlékeiben, melybe tehetetlené sorvadtt életem tevékeny multja beleesik, a varázsnak egy neme van, melynek villanydelejes folyama a röppenő időnek, s a megváltozott viszonyok izolatorjain keresztül tör, s megreszketteti a nemzet érzelmeinek hurjait.

Enek s nem személyes érdemeknek, — mikkel nem bírok, — köszönhetem a szives megemlékezést, melylyel születésem 80-ik évfordulója alkalmából, oly rég látott hazám minden részéből megtiszteltetem, s melyet számos megyei és városi törvényhatóságok határozatai a történelmi momentum egy nemének színevel ruháznak fel.

En legalább értékeltem személyiségemben, e — mondhatni — példátlan tünetnek sem indokát, sem magyarázatát nem találhatva fel, a sirba, melyen kívül számomra e földön más kilátás nincs, azon hitet viszem magammal, hogy e megtiszteltetés kutféje a történelmi elvek hagyományos erejében van, s hogy azon jeles eszme rendjébe tartozik, melyekben a jövőnek előre vetett árnyéka nyilatkozik.

Aradmegyének törvényhatósági bizottsága is kegyes volt e megtiszteltetések koszorújába szives megemlékezésének s jó kívánatainak csokrát befűzni, még pedig — a mint kegyes leirata tanúsítja — a szeretetnek virágiból.

Megilletődve szoritom hátaltel keblemhez a szeretetnek e virágait; eszedem Alispán urnak, legyen tolmácsa a tisztelt megye közönsége előtt legmelyebb, legösszintebb köszönetemnek; s fogadja szivesen kiváló tiszteletem kijelentését.

Turin, márczius 27 én, 1883.

Kossuth Lajos.

Belföldi hírek. A főrendiház elnöke üli, — mint halljuk, — Szogyenyi M. László, a főrendi ház eddigi alelnöke nevezte ki. — A hivatalos lap közli Hoyos grófnak kinevezését Ausztria-Magyarország párisi nagykövetévé.

A városi zavarok. A gácsországi lengyel lapok politikai irány különbsége nélkül a most folyó városi „rendtelenség és kihágások” botránnyal foglalkoznak. Valamennyien elítélik Apuchtin tábornok helytelen és kihívó magatartását, a ki ott a katonai segítséghez folyamodott, a hol az ügyet szép szóval is elintézni lehetett volna. A tábornok oroszosítási vágyát kárhözta, egyuttal az orosz kormányt is megtámadják, mely ily Muraviev-fele embert tűr, hogy a nevelés élén álljon. Magának a czárnak is szemrehányásokat tesznek, mint a kinek Apuchtin tábornok kedvezése, s őt ott is védpajza alá veszi, a hol azt meg nem érdemli. A Czar arra kéri fel a lengyel ifjúságot, hogy józanul viselje magát, nehogy „a lengyelek ellenségei” világszerte kihíreszteljék, hogy a zsarok tábornok eljárása korrekett volt. Azonban a lengyel lapok azon véleményben vannak, hogy Apuchtin, a ki Szt.-Pétervárra hivatott, Varsóba többé nem tér vissza.

A »DEBRECZEN« TÁRCZÁJA.

A páriszi kis ipar.

Párisban létezik egy ipar, mely csakis e nagy város sajátja és melynek a város sorompóján kívül már nincs helye; egy szennyes utcacsatorna — és padlásszobaipar, melynek megvan a maga kellemi és kellemtelensége; egy ipar, mely rongyokkal, rozsdás szeggekkel, törött ablaktáblákkal, hőkölteményekkel és daljátékokkal foglalkozik. Oly ipar ez, melyről komolyan és becsüléssel kell szólni, mely maga számára, a legszigorubb becsületességgel, a legjogosultabb szükségességgel bír, — mely iskolába küldi a párisiak gyermekeit, eladó leányainak hozományt szerkeszt, és a gazdaggá és szerencsésé lett üzérnek, ki csak háladálatlanok számára készíti végrendeletét, a „Père Lachaise”-en síremléket állít. Ezen kis ipar tulsúlyt nyert a városban. Sok pénz szükséges manapság csak kis üzlet nyitására is, manapság, midőn nincs üzlet üvegszekrények és kirakatok nélkül, midőn a háztulajdonosok oly kériheletlenek és a váltók oly nehezen fizethetők! De élni még is csak kell! El tehát a kis ipar is üzlet, szabdalom, tulajdonos és váltó nélkül: szabad ég alatt nadragcsében a kezekkel, vagy hordszíjjal ellátott szekrényvel a valón, vagy kényelmesen nyújtózkodva az utcásarkon és vévő várva.

Reggeli egy órákor, midőn még egész Páris alszik, a vásártérek körül hol sohasem létezik alvás, nagyon élénk zaj halható. A kis ipar kezdődik: minden oldalról üzerekből álló népet lehet észrevenni, mely órahosszúlan alkudozik egy halom burgonya, néhány zsák sárgarépa, vagy néhány tucsat tojás fölött. Mig az elemiczik kereskedők mozdulatlanul

LEVELEZÉSEINK.

(József főherczeg.)

Alcsuth, ápr 25.

A ki szerét ejtheti, menjen Alcsuthra ezen a helyen sokat tanulhat. Aki nyáron, s bármely oldalról érkezik a rendezett, csinos külsejű helységbe, azt sok színű s illatos fasorok, jól művelt s üde zöld fák által környezett táblák kísérik odáig. A kedély itt önkénytelenül megkönnyül s jóleső derű kerit hatalmába.

Mindenütt rend, mindenütt csin és cziélszerűség. Nagy tanulmány a gazdaembernek! Az alcsuthi parkba érkezünk és a midőn, elámulva annak szépségein, bebolyogjuk minden zegezűgát — egy helyen igénytelen külsejű s valami kertészeti munkát végező urat fogunk találni, ki, talán kopott ruhának s polgári származásra valló megjelenésünk daczára, előre köszönt bennünket. Ha vele vanunk neje, gyermekei, ép ily előzékenyen tanúsítják az idegen vendég iránti figyelmüket. Ez a főherczeg és családja, kitől tanulhat a ki „urnak” nevezi magát.

Megtörtént vele, a fenséges családdal, hogy épen szembe jött velők az alcsuthi parkban, ugy halljuk, épen B-tz S-u ur és neje.

En vagyok B-tz Salamon fejérmegyei uraság, ez pedig nőm Ó Nagysága!

Örvendek uram, hangzik a főherczeg szerény felelete, ez itt a feleségem!

Ime tanulhat tőle a felfuvalkodott gög is — egyszerű nemességét, illedelmet. Nézd meg az üvegházat növény-kincseivel, bámud meg a kastély berendezését, a gazdasági épületeket, lo- és marhastállókat s minden e helyen elhamozott fényűzés vagy hasznos dolgokat — s megtanulod ott a valódi fejedelmi izlést, itt a valódi fejedelmi izlés-bőség czelszerű rendjét.

Aztán beszélj a föld népével, mely a leereszkedő s jótékony fejedelmi családot imádja s IV. Henrik jut eszébe, — ki ugymond — nem nyugszik, a mig nem lát minden földműves fazékában egy tyukot! s kinek egyszerű nemes jelene oly sokban emlékeztet József főherczeg alakjára! Beszélj a főherczeg cseledeivel, ezen illedelmek, szerény s csaknem kivétel nélkül magyar származású ház nappal s egy patriarchális ház rajzát vésed emlékedbe, a minők századok előtt léteztek hazánkban.

De a mit nem látsz meg magad, arról beszél már az egész ország, legtöbbet arról, hogy az, a kit csak az imént üdvözöltél tiszta szívvel-lelékkel, uralkodó dnyasztjánk egyetlen csakis magyar tagja, ki törhetetlen hazaszeretettel csüg népünkön és hazánkon. S mind e fejedelmi erények legnagyobbikáról, a főherczegi család vallásosságáról tesz tanúságot a pompás kápolna szentelési ünnepely, melynek tavaly volt színhelye az alcsuthi kastély.

Azzal a mélységes mély fohászszal kell elválnod Alcsuthtól, hogy bár sok, igen sok fejedelem hasonlítana ez egy fejedelmi rokonhoz, bár kivétel nélkül ilyen volna valamennyi!

Külföldi hírek. Az elitét nihilisták közül kedden kettőt kivégeztek és pedig a czar-gyilkosságban részes Bogdanovits Kobozvet felakasztották, Buzevitet pedig föblölték. — Boszniaóól Montenegroba menekültek 1500-ra megy azon visszatérteknek száma, kik kijelentették, hogy hódolnak a törvényeknek; jobbra orthodoxok és hadkötelesek. — Az olasz kormány most már elhatározta, hogy nem engedélyezi a Milánó által tartandó világkiállítást, hanem e helyett 1888-ban Rómában fog világkiállítást rendezni. — Bécsből

állnak helyeiket, kevélyen várva az előkelő házak szakácsait és a gazdag polgárokat: addig a mi kis üzereink korán elszélednek a szegényeket és költőket a napi eledelre ellátni. A szegény éhen halna ezen sárga repák, burgonyák és gyanus tojások nélkül, mert nem képes elemiszereit a drága vásáron beszerezni. — Midőn a reggel elérkezett, és a tejesasszony szokott helyén odakészítette a tejet, méltóságtelesen kipihenve kutyája és bádogkannaja mellett, sorban látjuk jönni az egész negyedet; nőket fehér fűzőben, rendetlen hajjal és az álomtól még halványan, 15 éves lányokat, kik anyjuk megbízása folytán, a hidegtől piros arcczal és vállakra rendetlenül leomló hajakkal jönnek, látjuk a komoly agglégényt, az éber portást, ki magát megálázva erzi, hogy oly korán kell reggelijét beszerezni. A tejesasszony fukar módon osztja szét a tejet és e munkája egész délig tart. Sohasem volt egy tehénnek birtokában, egész vagyona csak egy falusi ház és kis fia; becsületes és munkás férje pedig egyik játékbárlanban a látogatók sétatálcáit és kalapjait veszi gondja alá.

Ime, egyszer csak dél van, Páris fölébred! A lárma egekig hat, minden munkálkodik, nagy és kis üzletek versenyeznek egymással. A kis ipar valódi Proteus, mely semmimégy szegyéntől, semminemű uszorától nem irtózik, mely örökdió éjjel és nappal és minden alakot felölt.

Es most nézzünk a városba. Menjünk le lakásunkból és szükségképen a portás szobácajja mellett el. Ezen szobácska oly kis terjedelmű, hogy benne egy egyén is alig fordulhat meg, es itt egy egész család lakik! A családapa czipőket készit, az anya regényeket olvas, a leány, a „Théâtre Français”-nak reménye, verseket szaval, a legöregebbik fivér, az „Ambigu”

írják, hogy gr. Potocki Alfréd helytartó lemondása a galicziai tartománygyűlési választások után biztosra várható.

A hármas szövetségről Franciaország egyik korai madridi követe, Andrieux, saját neve alatt cikket tesz közzé a „Journ” című lapban. A cikkből a többek között, következőket olvassuk: „Minden dementi daczára kétségtelen, hogy a szerződés 1882. június havában lett aláírva. A szerződés czélja pedig az, hogy alkalmas pillanatban Franciaországot a lefegyverzésre kényszerítsék. A hármas szövetségből kétségtelenül négyes szövetség lesz. G i e r s már ki is jelentette hozzájárulását. Spanyolország megnyerésére is tettek lépéseket. Igereteket tettek neki, hogy rábírák a nagy hatalmak ligájába való belépésre. Angolország már kereskedelmi érdekeire való tekintetből is hozzá fog járulni ahhoz.”

Helyi hírek.

Könyves Tóth Kálmán. Ujjonnan választott derek lelkészünk április 22-én mordott le Laczházán lelkesi állomásáról s bucsuzott el hivatól, kiknek 17 éven át valódi apjuk volt s kik szinte rajongtak érte. Az egész város lakossága a ref. templomba gyűlt, hogy jelen lehessen kedves papja bucsubeszédén, melynek szövege ez volt: „Azért én igen sírok vala; mondá egy a vének közül: ne sirj! A megható bucsubeszéd alatt minden szem könnybe lábadt s mint levelezők írja mikor bevezette, a nép kicsinye-nagya zokogva fogta el az utcát, meg akkor is kérve, marasztalva őt, ne hagyja őket árván. Különösen a közelebbi tűzveszélő leégettek fogtak körül azzal tartóztatva, hogy ha odahagyja őket, nekik minden bizalmuk megszakad boldogulásukban; Tóth Kálmán alig tudta lecsilapítani a szegény embereket. Mint értesülünk, az egyháztanács egyhangulag elhatározta, hogy volt lelkészük bucsubeszédét kinyomatja. — Könyves Tóth Kálmán 1859-ben Debreczenben vezette be iskoláit s három évi külföldi tartózkodása után 1863. Kunzentmiklóson, Szász Károly helyébe lelkészszé választották: 1866-ban laczházi ref. lelkészszé lett s ott működött hívei általános megelégedése közt a tegnapi napig. Sok üdvös intézményt honosított meg Laczházán; behozta az ingyenes iskoláztatást, négy tanítói állomás helyett hatot szervezett s jelentékeny alapítványokat létesített; a 76-iki árvíz s a nemrég Laczházán dühögő nagy tűzveszély alatt a nép gyámolítója, vigasztalója volt; egy lapnak a tíz idején Laczházára küldött tudósítójának volt alkalma meggyőződni, mennyire ragaszkodott hozzá a tönkre jutott nép s hogy csak egyedül benne bíztak, a mely bizalomnak ő, mint a mult napok bizonyították meg is felelt. K. Tóth Kálmán mint író is tekintélyes helyet vívott ki magának az irodalom terén s mint egyházi szónok egyike a legjelebbeknek.

Egy tanító élete. Az ispotályi ref. iskola érdeműs tanítója, Tóth Lajos ur ily czim alatt egybegyűjtötte tanítói életének főbb mozzanatait, iskolájának az 1851-ik évtől kezdve fokozatos fejlődését st. Az egybegyűjtött okmányok egy egész kötetet képeznek, melyet Tóth Lajos ur ref. egyháznak ajándékozott, oly formán, hogy ez midűg az ispotályi iskola tulajdonával tekintetvén, az iskolai taneszközök feltárába igattassék be. Az adományt az egyháztanács a legnagyobb örömmel fogadta, s annak az iskolai feltárában elhelyezését elrendelte. Kívánjuk, hogy az érdekes könyv még soká, nagyon soká kerüljön Tóth Lajos ur utódjának gondviselése alá!

színház jövőbeli zeneköltője, hegedűn vagy gordonkán játszik és a legfathalabbik valamely festésznel színeket kever. Es e művészcsalád mégis el, gondolkozik és dolgozik; s hol talál fekhelyt fáradt tagjainak kipihenésére, hogyan nőttek föl mind e gyermekek, hogyan találtak szorult helyzetükben táplálékot és ruházatot? Ki tudja azt? A családanya egész jövedelme 30 frankból áll, mindamellett nem szenved a család szükségét, illemdőn ruházódik, és néha-néha a színházba menés fényűzését is megengedi magának. Az ipar a türelem, a munka és az erős akarat csodája! Es ilyenem csodák Páris majdnem minden házában előfordulnak.

Alighogy kiléptünk a kapuból, szemünkbe öthik egy ember, ki az utcapocsolóban kotor, nem ügyelve a rongyokra, a sárra, régi pírseletekre, melyeket a szél továbbhord; mindezek fenségesebb árucikknek kereskedőkre néve. O csak a patkókból kihullt szegeket és a kerékvasról elvált részecskéket akarja és keresi; mossa a város iszapját, mint a rab-szolgák az aranytartalmu homokot Mexicóban és boldog, ha fejlelküli szeglet talál, mint a bányász, ki az aknában gyémántot lel. — Te mily keserves életmód, mint hajol szakmánya föl, mennyi vágy és szenvedély tükrözdik tekintetében, mint játszik a szerencsével! Szegény ember! A görög kevés fölőseget nyujt és valóban szerencse, ha annyit talál, hogy vászárnap és hétfőn a város kapun kívül szórakozhassék.

Miután kikerültünk a kutatót, szemben találjuk magunkat a városnegyed hordárával. A negyed hordára nagyrészt erőtlen, tágmellű, széles vállú és fekete szakállu férf, első megtekintésre már láthatjuk, hogy megelégedett ember, ki nekinek sem tartozik és szükség idejében nincs megtakarított fillérek nélkül. Szolgálja mindenkinek, tetszése szerint

Meglepetés. Disz tudóval (finom guttapercha munka) tisztelt meg színtársulatunk sugóját, mint a ki „Bozóthi Mártha” és a „Csángók” előadása alatt annyira igénybe vette e szerföltött fontos életműszereit, hogy azok komolyan veszélyeztetve lettek. Az értékes adomány nyilvánosan fog átadati.

A szabadság szobor-ra gyűjtőveket a budapesti országos bizottság nagymennyiségben küldött két és felszólította a hazai pénzintézeteket is az adakozásra. Mint értésünkre esett, a debreczeni takarékpénztár, mely a legrégebbi és legszilárdabb egyike az országban, 250 frtot adományozott e czélra. — Követésre méltó tett, mely önmagában hordja dicséretét.

Megfejtés. Lapunk 78 ik számában közölt saktalan megfejtését ujabban beküldöttek: Julie Kovács Erzsike, Budaházy István, Várkonyi Ferencz, (T. Eszlár.) Konyovits István. (A jutalom száz darab elegáns névjegy.) — A lapunkban tegnapi közölt szótalanok megfejtése e következő: 1.) Rothlauf. — 2.) Sipka-szoros. — 3.) Telegraf. — 4.) Légy hasonló Erkel („r” kell) Ferenczhez. — 5.) Ora et labora.

A színházi nyugdíjintézet ma délután három órákor tartja évi rendes közgyűlését. E gyűlésen fogja a neh. Varga Lajos helyére a színház-egylet által ajánlatba hozott új elnök Szikszay József magát bemutatni. A színházi nyugdíjintézet, melynek mintegy 35 ezer forint tőkéje van, ezuttal már a válság küszöbén áll, minthogy a budapesti központi színházi nyugdíjintézet törvényes erővel bíró rendelele értelmében, a debreczeni színházi nyugdíjintézetbe színesznek belépni és a rendes illetéket fizetni csak azon esetben szabad, ha az illető a központi nyugdíjintézetbe is belép. Ezt a dolgot tehát valamikép el kell intézni, mert azt egy szegény színésztl csakugyan nem lehet követelni, hogy két helyre is fizesse a nyugdíjintézeti illetékeket. A mai közgyűlés e tárgyban is hivatva lesz határozatot hozni.

A városi közutak megvizsgálását és megigazítását elrendelte a városi hatóság. Nagy szükség is mutatkozott már ez intézkedésre, mivel némely utcán a kutakból vizet meríteni ugyancsak nagy bajjal járt.

Mándoky Béla színházunk egykori igazgatója városunkban időzik. — Mint színházi nyugdíjintézetünk választmányi és egyik legrégebbi rendes tagja, a központi-nyugdíjintézet felállításá folytán előállott zavarokat figyelemmel kísérte és feltételeken tekint a debreczeni nyugdíjintézet jövője elé, mert értésére esett, hogy az országos központi nyugdíjintézet irányadó körében bizonyos beolvásztási műveletekről suttognak; némi tájékozást akar tehát szerezni Mándoky az itteni hangulat felől ez irányban s már többekkel közölte aggodalmát. — Résztünkről csak annyi megjegyzésünk van erre, hogy igen szép Mándoky úrtól ez a megleget érdeklődés — ugy nyugdíjintézetünk mint saját jóllétfogott érdekében is, — de legyen nyugodt, mert mi részen leszünk, a mennyiben minket nem csupán egy tag nyugdíjának mennyisége, hanem az egész nyugdíjalap — a mi annak idején 40,000 frt lesz — érdekel, — és azt Debreczenből elvinni soha nem engedjük, mert az a miénk, illetőleg a debreczeni színházé. — Egyébiránt alkalminlag még visszatérünk e tárgyra.

A koldus-ügy. A koldulás ügyének rendezése ismét felemlítettet kereskedői körökben; borzasztó zaklatás is az, melynek a debreczeni kereskedők általában a közönség a városi koldusok részéről szombati napokon kiteve vannak. Négyász koldus tiszteli meg ilyenkor becses látogatásával a kereskedőket, s elalják sorra a bejárásokat a közönség s a kereskedő nagy bosszuságára. A debreczeni kereskedő testület tehetne valamit ez

be és híjára házakba, hívják őt az ablaktáblákat tisztítani, a virágokat öntözni, levelet vinni mindenhová és minden időben. — Minden hordárnak saját neve van, tudják, melyik tartományban született, ismerik korát, anyja nevét; a szakácsné barátja és a portás ellensége, független, mint a szolga, kinek több gazdája van, értelmes és tevékeny, nem beszél tulságos sokat, hallgatag józan és mindig szökgelatra kész. A páriszi utca nem volna tölelethes, ha a fűszerárus és vendéglős mellett nem állna hordár.

Távolabb a „Pont Neuf”-ön láthatók a járdakoptatók és vándorló árusok szabadalom, de nem egedelem nélkül; itt találkoznak folyton elfoglalt kereskedők egész tömegével, kik mindenütt és rendezavarás nélkül föltnnek. Az egyik láányi magas szekrénye előtt térdelve, piszkos cipőnk I souérré való tisztításának kedvezményeért esedezik, a másik pedig hízegőden hívja kutyánkat és minden áron megakarja nyírni. Ez itt gyufákat, az ott gombostűket árul, ezen öreg árpaczukor elárúsításával keresi kegyerét — Nézzük csak e vastag asszonyt, egész konyhát hord hasán, a kályhacska ég, a zsír a pecsenyebogracsba lesz vetve, a sült minden formában mutatkozik, a levegő 10 lépésnyire kellemetlen szaggal lesz elteleve, a zamatos kolbász, az arany-sárga burgonya és a friss czigánypecsenye bösz étvágyat keltené a „Grève”-tér látogatóiban. Egy órája, hogy a páriszi tejet reggelizett, máris 4 souérré pirtott bugonyával, vagy újságpapirba burkolt sülttel végzi második lakomáját. s mindezt szabad ég alatt, egy hiú kárfájára támaszkodva, a mellett a sültjét burkoló lap politikai és művészeti észrevételeit olvassva.

(Vége köv.)

ügyben; a belüli keres aránylagosan ezen rége kás általi. Más, Debr mint péld el van tő ténhetnek rat kell, e

* Hít h a l o t t * * A vasz beállr fák, melyek már a mult s élvezetét gondkert ug gondozta a ugy hogy pomppával — bár nem s étaló helye

* Hírd s uton szeke gnoak atlé járókon lév ság, miszer kerekkel va hajtása szig eltitatik. A vaspálya v ezekért egy r o s i t a n

* Ória való? — a tény, hogy Józsefnel e rendelt meg munk látni volt olyan nagyságát tudhatjuk, h szándekezik a tizenkilen

— Elve színű angol víz vállán és szűgy szegekkel kiver nyak ov volt. a hoz felviszi va vizi azó. o. é. t

H nap folyamán a vizsgáló bi lat meneter ügyesség ké szer is közöl lyet a gyilko uton találtak. utczai vasker nezett késeu teljesen azo s így a g t e t t e s e m v e n n i e bíróságának. a kereskedő s a k a z A l s e k k e l, m

A vádlottaké szembevitette fog megtette ben igen sok vádlottak vala ki a kést va lesz, hogy az

— A C zeteket helye A közlakoma nek, a melyek valának A k lépett ezek őt tiz kopeké ját s most a gal lödői a melyekből fo feltálatni.

— Gyás trák-magyar tanácsának e iratozók, t — Mária szony meghal at a nyugoti szekese gyházi

— Borz viharserű, v mely roppant g a r d város egyén veszett tek. Wessonba a halottak szá ken kívül a vi károkat okozt

— A hó londoni hóhé. gentlemantól e e fölrással: — é r t.” Hogy e mányozónak t pedig csak vá ki nem derült

— Magy magyarosodás jele gyanánt szaporodó ma legközelebb e hitközséghez

— Borz ból. Tegnáp e zott egy ven kártyázó fölál tekosok egyik tanonc, rögt

Disz tudóval (finom... szenteli meg szüntársulatunk sugóját...)

szobor-ra gyűjtőiket a bizottság nagymennyiségű felszólította a hazai pénzügyre... Mint értünk...)

nygben; megvagyunk győződve, hogy a helybeli kereskedők mindenike szívesen áldozna aránylagosan bizonyos évi összeget, csak hogy ezen régen bevett s ma is fenálló rossz szokás által zaklattatástól megkíméltessek...)

éges fiatal ember, neve Haszreiter. Atyja az északi vasutnál pénztárnok... A bécsi pékek strikeja. A mint már említettük, Bécsben a péksegédek megszűntették a munkát...)

ujépület ötödik pavillonjának udvarán kedden déli 12 órakor hirdették ki a halálotételeket. Az ítéletet csütörtökön reggel, a 7-ik pavillon udvarában fogják végrehajtani...)

az egész hónapban csak hét nap volt olyan, amelyen nem fagott, hanem enged; száraz, hideg szelek fújtak többnyire, a melyek éppen nem alkalmasak arra, hogy a növényzetben a nedvkerégek meginduljan s jó részben ezen hónap időjárásának tudható be az, hogy egész darab buzavetések kifagytak, a legtöbb kirtukult s a mi meg maradt az még nagy részben mostanig sem tudta elrugni a föld leveleket...)

Muzsák.

Benedek József ur mai jutalomjátékát ismételték, a legmelegebben ajánljuk közönségünk pártfogásába...)

Színház.

Legyen a tavaszi színházunk... A csángók helyett nagyon okosan tette Krecsányi, hogy a piros bugyellárist...)

Hazánk s a külföld.

Mailath György meggyilkolása. A keddi nap folyamán egy oly fontos körülmény jutott a vizsgáló bíróság tudomására...)

A czári koronázás

ugyanek elve zeteket helyez kiállításba a moszkvai népnek. A közlakoma elátlapján p. foglyok is szerepelnek...)

Gyászrovat.

Ma y r a n báró, az osztrák-magyar államvaspálya osztrák igazgató tanácsának elnöke, mint nekünk Bécsből táviratozzák, tegnap 73 éves korában meghalt...)

Borzasztó vihar.

Mississippi államban viharos, valóban borzasztó forgószél volt, mely roppant károkat okozott...)

A hóhér diszkardja.

Mr. Marivood, a londoni hóhér, kapott a napokban egy brightoni gentlemantól egy gyönyörűen kidolgozott kardot...)

Közzadáság.

A vetések állása. (Sz. M.) Ha valaki a hirlapok közzadásági rovatait figyelemmel kíséri, a mire pedig bizony kevés embernek van ideje...)

Közgazdaság.

Az egész hónapban csak hét nap volt olyan, amelyen nem fagott, hanem enged; száraz, hideg szelek fújtak többnyire...)

Prób-cseprő.

Gyermekek párbeszédje: Mit csinál mamád? Semmit, férjhez ment egy katonatiszhez...)

Rejtett szó.

Csak két szótagból állok. Mégis nélkülözhetlen vagyok. Nélkülem sem beszélni...)

A közönség köréből.

T. Szerkesztő ur! A színházi árnyékszék vizetvétele teljesen megromlott s miután senkiem gondozza, a belölök egész folyosókat elárasztó penetráns szag tirthetlenné teszi a levegőt...)

NYILT-TÉR. 1883-iki friss töltésű szolvai, polenai és luhi Erzsébet ásványvizek diszesen kiállított üvegekben megrendelhetők: Munkácson és Nyitregyházán a központból. a főkraktárból. MARSALKO KÁROLY, munkácsi urad. ásványvizek bérloje. Kiadó lakás. A varga-utca elején 2256. sz. a. levő házban az utcai lakás. mely áll 5 szoba. előszoba. konyha. kamara pincze. padlás. Istálló 6 lóra és kocsiszinnel azonnal vagy pünkösdtől kiadó. Értekezhetni az ugyanott lakó tulajdonossal, hátul az udvarban.

